

De az az mindig sürgős. Kellene nekem
sürgős, csak leírni? U 513 / 1253
Debrecen 1877. december 5.

Mélyen tisztelt uram!

Pár hó múlva 20 éve lesz annak, hogy a
„Daliás idők” folyóiratának, illetőleg be-
fejezésére fölöröklöttam, mely fölöröklés,
sorra kegyeskedés engem Nagy Koröösön
1858. majus 11^{ikén} kelt, s általam azóta is
erőklőlejek öököt beise, válaszra érdeme,
siteni, melyben hó érdokalségemért „kövö-
netét” nyilvánítva, s folembre „hivatali se,
endőt, s főleg a kedélyen nyomasztó fá-
talis bajt, — mely nem mindenkor enged
tennie azt, a mit kellene” — állapotánál
kifejezése oxéjából — usz „Földi estijé” se,
s a mit a veni bajnok a 34^{ik} lap utolsó
sorában mond magánál, axszal kívánja
menteni ökerénytelen kérdésem — vagy köze,
sem alapjai.

Uly

Ély viszonyok között meg kelle nyugadnom,
és várnom jobb időkre, míg talán a jelzett
indokból megszűnnek. De 12 év tánt le, és
a hosszú idő alatt külsőleg kifogyott, és én
ismét szerénytelenségem követsem el, midőn
1870. június 6-án az előbbi skellomben újlag
alkalmatlankodni bátorítottam. Soz - mitan
ez utóbbi levelenre már választ sem vol-
tam szerényes nyelhesni, még harmadszor
is, és pedig 1871. october 23-rol kelt soraim-
mal fölkeimni elég valmerő váham.

Igen reménytelen követelteménynek találok,
hogy ezen többxöri solalodásomért hallgatás-
sal büntet; és nem is merészkedném e tárgy-
ban ismeretlen kollas nyugadni, ha egy igen
siriselt barátomtól (megsugom hogy ez Komlósy
Imre) kinek a számoriti körülménye több év-
ben fájdalmasan elbeszéltem, a napokban ne-
hány sorból álló levelet, és ezzel kap-
csában

csábar, az itt mellékelő lapon olvasható, és
valósággal megtörtént eseményről szóló verses,
kés nem kapom.

Ebből át fogja látni milyen kiszele
arom, hogy ez egy most már nem késettől
közé fenforgó kérdés tárgya; és ennyi érdekl.
lódás, és vágy a remekmű befejezése iránt,
sőt még megérdemli hogy: - ha beves egészse,
ge, és fáradalmas munkássága megengedi
ezen félbehagyott beves művet befejeznie, és
ismét közzéadja! (de jobb kifejezést nem
találok :) erőteljes közeleje). ...

Ezerötszázötven kéne szerénytelenségemről
bocsánatot, és ohajtra, hogy az legmélyebb
szívesen kifejtésénél valami méltóztatik,
vagyok

teljes szívesen

Vincenzó

